

ска, отъ търновскитѣ и дрѣновскитѣ села*) да стане при колиби „Дрента“

Писмото на Стамболова не стигнало до Илариона. На връщане съ него, куриерътъ Г. Бошнаковъ е билъ предаденъ и хванатъ отъ турцитѣ въ село Плаково; подкаранъ за Търново, по пжтя, той сполучилъ да унищожи писмото, за да не падне то въ ржцетѣ на турцитѣ. Въ Търново, подложенъ на „разпитъ“ отъ турцитѣ, той изказалъ, че Нено Господиновъ го билъ пратилъ отъ Сливенъ и че револверътъ, който носилъ, е за него. Телеграфически търновската полиция съобщила името на Нено на сливенската и ненадежно председателятъ на комитета билъ арестуванъ. Домашнитѣ му, уведомени ъ време, сполучили да прикриятъ комитетскитѣ книжа и турцитѣ не хванали нищо и не узнали имената на други съзаклетници.**)

Но арестуването на Нено стреснало всички съзаклетници. Имало опасностъ да се разкрие цѣлия заговоръ. Иларионъ билъ пратенъ въ дома на кокона Таша, като най-безопасно мѣсто***).

Нено не издалъ никого; никой другъ не билъ арестуванъ и приготовленията за възстанията следвали своя бързъ ходъ.

Едва що заминалъ Г. Бошнаковъ и въ Сливенъ пристигнали двама куриери отъ Панагюрище

*) Последната подъ водителството на попъ Харитона и Пармаковъ въ своя пжтъ за Ст. планина стигна, както знаемъ, до Дрѣновския манастиръ.

**) Нено Господиновъ по-късно билъ осжденъ на смъртъ, но по ходатайство на европейската комисия, дошла да разследва турскитѣ звѣрства, смъртното наказание било замѣнено съ доживотенъ затворъ въ окови и заточение въ Акия Калеси. Следъ освобождението Нено се върналъ въ България. Той е още живъ — въ Сливенъ.

***)) Гражданството считало тази жена за турска шпионка, понеже ходила по харемитѣ на влиятелнитѣ турци и дори въ харема на Мютесарифа Хайдаръ бей; въ сжщностъ тя носила отъ тамъ новини на комитета, комуто била „прислушница“ Д. Кукумявковъ, стр. 93).